

Det næste er, som jeg har sagt tidligere, at med hensyn til dagsordenen vil jeg egentlig sige ligesom hr. Keld Albrechtsen, at en dagsorden, der blot tager ministerens redegørelse til efterretning, ville være meget mere præcis end den dagsorden, der foreligger nu. Man må sige, at dagen i dag er hr. Jens Vibjergs dag. Nu kan hr. Jens Vibjerg måske ikke høre det, men jeg synes, at dagen i dag er hr. Jens Vibjergs dag. Det er faktisk lykkedes ham at få Folketinget til at gå ind for en dagsorden vedrørende økologiske regler, hvor der for første gang i den tid, jeg har siddet her i Folketinget, ikke står noget om, at produkterne ikke skal være gensplejsede, og jeg må sige, at det er lidt af en sejr.

Med henblik på vores holdning til dagsordenen vil jeg sige, at uanset teksten i dagsordenen har ministeren fastholdt sine egne synspunkter, som er fremlagt som regeringens synspunkter – og som jeg deler helt og fuldt – nemlig at miljø- og økologireglerne skal omhandle gensplejningsfrihed, og på den baggrund vil vi undlade at stemme til den fremsatte dagsorden. Men det er desværre en stor sejr for Venstre, de har opnået her i dag.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Til hr. Keld Albrechtsens spørgsmål er svaret nej, og så skal jeg bare sige til hr. Hindrup Andersen, at jeg synes, der er grund til at fortsætte diskussionen om strategien på venstrefløjen. Vi mener virkelig, det er et alvorligt problem i betragtning af de store internationale problemer, vi står over for, og derfor er jeg ikke så bekymret som hr. Hindrup Andersen over, at det netop er det flertal, der vedtager dagsordenen. I virkeligheden ser jeg det, som om Folketinget i dag sparker døren op til førerkabinen på toget, mens Enhedslisten er i den bageste vogn og trækker i en nødbremse, der ikke virker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Afstemningen om dagsordensforslagene, der er fremsat af hhv. hr. Jørn Jespersen m.fl. og af hr. Bent Hindrup Andersen, vil blive foretaget i mødet i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 190: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Optagelse af fingeraftryk og personfotografi, foranstaltninger over for udlændinge, der ikke medvirker til udsendelse m.v., og foranstaltninger over for den, der medvirker til, at en udlænding opnår opholdstilladelse ved svig, m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 12/3 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Der har fra visse sider været rejst kritik af de mange ændringer af udlændingeloven, som er blevet foretaget gennem de sidste 5-7 år.

Både for brugere og administratorer af en given lov er det selvfølgelig langt at foretrække, at forholdene er så stabile, at loven ikke skal ændres for hyppigt; men netop på udlændingområdet har virkeligheden set anderledes ud. Her er udviklingen og samfundsændringerne gået så stærkt i perioder, at det har været nødvendigt med hyppige ændringer af udlændingeloven, så den blev tilpasset den faktiske virkelighed.

Den helt overordnede målsætning for den danske udlændingepolitik er, at udlændinge, som søger om opholdstilladelse her i landet, skal behandles human og retssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Som verden ser ud i dag, er der desværre ingen lande, som kan klare at have helt åbne grænser med mulighed for, at alle, der måtte ønske det, kan tage ophold i landet, og derfor er der også udarbejdet regler for, hvem der kan få opholdstilladelse, og under hvilke betingelser det kan ske. Det er disse regler, som fremgår af udlændingeloven.

Fra megen lovgivning ved vi desværre også, at der er folk, som søger at omgå loven eller misbruge den. I den henseende er skatteområdet leveringsdygtigt i mange eksempler, lige fra afskrivningsmuligheder i anpartsfiduser og til selskabstømmersager. Den slags misbrug eller omgåelse af skattelovgivningen er ikke acceptabel, ligesom misbrug og omgåelse selvsagt heller ikke er acceptabel, når det drejer sig om anden lovgivning, herunder udlændingeloven. Det er en opgave på dette område som på andre

områder at begrænse muligheden for misbrug mest muligt.

At begrænse misbrug af udlændingeloven er også vigtigt af hensyn til det meget store flertal af flygtninge, som er kommet hertil på reel vis, og som ikke drømmer om at begå ulovligheder. Det er netop denne hensigt om at begrænse misbrug og omgåelse, som ligger bag en række initiativer, regeringen har taget både lovgivningsmæssigt og administrativt, og det er også baggrunden for det forslag, vi har til førstebehandling nu.

I den senere tid har et stigende antal personer søgt asyl ved direkte henvendelse til Sandholmlejren. Det virker i sig selv ejendommeligt, at asylansøgningen sker på denne måde, og når det kombineres med, at det ofte er umuligt at fastlægge rejserute og identitet, fordi ansøgeren har destrueret alle papirer, er der behov for andre muligheder for at undersøge, om den pågældende tidligere har søgt asyl og fået afslag i Danmark eller i nogle af vore nabolande.

Med de foreslåede regler om fingeraftryk, lagring af fingeraftryk og personfoto styrkes politiets muligheder for at forebygge misbrug af vores asyllovgivning, og vi kan i Socialdemokratiet støtte forslaget og vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi er i Venstre naturligvis tilfredse med, at ministeren nu vil stramme asylproceduren. Det er der meget behov for, det har vi også i Venstre anført den ene gang efter den anden, og derfor spørger vi også os selv i dag, hvorfor det ikke er sket før, og hvorfor de tidligere ændringer ikke har hjulpet. Svaret er jo, at ministeren, når det er kommet til stykket, den ene gang efter den anden er vejet tilbage fra at foretage de nødvendige opstramninger.

Derfor støtter vi naturligvis også de opstramninger, der kommer nu, og jeg vil godt understrege, at det ikke er udtryk for en generel mistænkeliggørelse af det enkelte menneske, der reelt er på flugt. De, der har krav på asyl efter den danske lovgivning, hvad enten vi nu er for den eller ej, skal selvfølgelig have det – og helst langt hurtigere end i dag.

Vores dilemma er jo, at de reelle asylansøgere ofte bliver ofre for strengere regler, som er nødvendiggjort af, at andre i ly af nattens mørke sniger sig ind over vore grænser for at få et fristed, fordi de måske har begået forbrydelser andre steder eller blot ønsker at lade sig forsørge her.

Det nævnes et sted i lovforslaget, at det har vist sig, at der søges asyl på anden måde end tidligere, men det er jo ikke noget nyt. Det er åbenbart bare først nu, det går op for ministeren, at der i dag ikke er ret mange asylansøgere, der søger asyl på grænsen, og det er vores problem.

De, der alene er lykkeriddere eller forbrydere, kommer illegalt ind i velfærdssamfundet Danmark. De smider deres papirer væk, og de møder op med færdigsyet forklaring foran Sandholmlejrens port. Det er et problem, og jeg siger ikke, det er let at løse. Men det er ikke den slags mennesker, vi skal hjælpe, og det er ikke den slags mennesker, som de internationale flygtningeregler har tænkt på.

Flygtningereglerne siger jo, at det enkelte individuelt forfulgte menneske, der har fået bragt sig i sikkerhed et andet sted, skal have ly. Det er typisk at flygte over grænsen til landet ved siden af. Men sådan er det ikke i dag.

I dag er langt de fleste asylansøgere personer, der har udset sig Danmark på landkortet hjemmefra og altså selv vælger at tage ophold her. Og det tiltrækker naturligvis mange useriøse asylansøgere. Det kan Danmark ikke klare, og det skal vi heller ikke klare.

Vi appellerer derfor igen til ministeren om, at ministeren i langt højere grad gør sig umage for at placere asylansøgere i nærområdet. Kun ved en fælles visitation i FN's flygtningelejre kan vi komme asylfuppet til livs – det asylfup, som ødelægger det for de reelle flygtninge.

Vi har i Venstre i pressemeddelelser, i beslutningsforslag, i betænkningbidrag og i samråd forsøgt at forklare ministeren, hvordan tingene hænger sammen, men så sent som for et par måneder siden ville ministeren end ikke svare mig på, om reglerne om fingeraftryk skulle strammes.

Ministeren udtrykte tværtimod over for B.T. stor overraskelse over indholdet af en rapport fra Rigspolitechefen. Det er den rapport, der nu – heldigvis vil jeg sige – danner grundlag for det lovforslag, som vi står med i dag.

Vi finder i Venstre, at det er på tide, at vi får stoppet det hul, der har medført, at f.eks. en i udlandet efterlyst drabsmand kunne opholde sig her i Danmark og kun blev opdaget ved en tilfældighed. Det er naturligvis fuldkommen uholdbart, at reglerne er sådan.

De problemer, som Rigspolitechefen nævner i sin rapport, viser dels, hvor håbløse fingeraftryksreglerne har været, og dels, hvor håbløst

det er, at vi i Danmark går enegang i EU-flygtningepolitikken. Der er kun én vej fremad: Ophævelse af forbeholdene og en fælles flygtningepolitik med fælles registerpolitik.

Jeg vil så gerne spørge ministeren om det problem, der igen her til morgen er rejst. Hvad stiller vi op, hvis vi nu får tusindvis af bosniere, der kommer fra Tyskland over grænsen i ly af mørket og søger asyl i Sandholmlejren? Hvad gør vi så?

Det er jo ikke sandt, som man plejer at svare, at man bare kan sende dem retur til Tyskland. For tilbagevendelsen forudsætter jo, at politiet ved, hvorfra de kommer, og at man i øvrigt opdager det inden for en vis frist, for ellers er den frist, som man har med Tyskland, overskredet. Jeg siger det, fordi det er et meget aktuelt problem, og fordi det viser vanskeligheden i det, vi står over for, som altså efter vores opfattelse må klares ved, at man søger asyl i nærområdet.

Der er i det hele taget stadig alt for mange huller i vores asylpolitik. De lange sagsbehandlingstider, de manglende udsendelser har jeg gjort meget ud af i årenes løb, for de tiltrækker fortsat de forkerte, og det skader den samlede flygtningesag.

Forslaget i dag er et skridt på vejen, og derfor kan vi stemme for det, men vi kommer med vores eget forslag i løbet af kort tid, som kan blive diskuteret her i Folketingssalen.

Helge Adam Møller (KF):

Bedre sent end aldrig, kunne man sige. Vi er glade for, at lovforslaget kommer. Vi kan stemme for det.

Vi vil også godt være med til at give det en meget hurtig gang gennem Folketinget og gennem Retsudvalget, men vi må indrømme, at vi havde meget gerne set, at det var kommet langt tidligere, og adskillige af de forslag, som jo netop står i dette lovforslag, er ting, som vi behandlede og drøftede her i Folketinget for senest to år siden, i foråret 1995, hvor vi allerede dengang sagde: Hvorfor vedtager vi det ikke i dag?

Men det var der ikke flertal for, og det er jo ærgerligt, for det havde jo medvirket til, at et antal af de asylansøgere, som ikke er flygtninge, og som derfor ender med at blive udvist – i hvert fald hvis svindelen bliver opdaget – ikke ville have fået asyl, eller de ville være blevet udvist på et langt tidligere tidspunkt, end det nu er tilfældet.

Det tror jeg er utrolig vigtigt i forbindelse med dansk flygtningepolitik, og jeg har også lagt mærke til, at Dansk Røde Kors, tror jeg, det er, i sit hørings svar er inde på det: De støtter generelt intentionerne i forslaget og skriver noget med, at det jo er en afgørende forudsætning for den folkelige forståelse og opbakning til, at vi her i Danmark som i andre lande hjælper de reelle flygtninge – dem, der virkelig er flygtet på grund af risiko for at blive torteret, fængslet eller forfulgt på grund af deres politiske overbevisning, religion, sociale forhold eller andet. Men alle de øvrige – dem, der først og fremmest er lykkeriddere, asylhackere eller kaldet det, hvad man vil – hjælper vi også, men det er ud, og det skal vi gøre langt hurtigere, langt mere konsekvent og langt mere effektivt, end vi hidtil har gjort.

Det er dette lovforslag med til at sikre, og jeg tror, at hvis vi med dette lovforslag og kommende tanker og ideer, som jeg vil vende tilbage til, kan få gennemført nogle ting, ja, så sikrer vi os også en større folkelig forståelse for at hjælpe dem, der virkelig har hjælp behov. Og gør vi det ikke, så risikerer vi meget let, at også dem, der har hjælp behov, og som vi bør hjælpe og hjælpe godt og hurtigt, også bliver lagt for had, fordi man skærer alle over en kam. Og det vil være sørgeligt.

Men der er mange gode ting. Det er godt, at dette lovforslag giver bedre mulighed for at undgå misbrug af udlændingeloven. Det er godt, at det giver bedre grundlag for at træffe de rigtige afgørelser om asyl og hurtigere. Det er godt, at der bliver mulighed for at tage fingeraftryk af udlændinge, som ikke søger asyl, men som allerede afvises eller udvises eller udsendes på grænsen, men hvorfor søren kunne vi ikke gennemføre det i april 1995, da både Per Sørensens-udvalget og vi andre foreslog det?

Det er godt, at man nu kan sammenkøre de to fingeraftryksregistre, det, der hedder a-filen og b-filen, men hvorfor gennemførte vi ikke det for et par år siden, som der var nogle, der foreslog?

Der er altså mange gode ting i det – ting, der trækker i den rigtige retning – men der er også ting, vi mangler. Det Konservative Folkeparti mangler i hvert fald, at der bliver mulighed for, at man lovligt kan anvende dna-test – altså ved at tage en blodprøve i forbindelse med familiesammenføring – så man kan sikre sig dér, hvor der er tvivl, og det er der jo i mange tilfælde, om et barn virkelig er barn af de forældre, der nu vil have det familiesammenført, eller om de foræl-

dre, der vil familiesammenføres med et barn i Danmark, virkelig er forældre. Det svindles der i stort omfang med. Det kunne gøres med en dna-test, men det kræver en lov. Hvorfor mangler det?

Vi vil have langt strengere regler for udvisning af kriminelle udlændinge, ikke bare narkohandlerne, men også andre, der laver personfarlig kriminalitet, sædelighedsforbrydelser, voldsforbrydelser. Vi vil have retskrav for de factoflygtninge væk hellere i dag end i morgen. Og vi vil have, at alle de opholdstilladelser, som i øjeblikket er permanente, gøres midlertidige. Vi vil ikke være med til at gøre flygtninge til indvandrere.

Så dette er et skridt på vejen, men det er bestemt ikke det sidste skridt, hvis det står til Det Konservative Folkeparti. Der skal tages mange og flere skridt for at sikre det, der er det overordnede mål: at de flygtninge, der virkelig er flygtninge, hjælpes effektivt, og alle de andre hjælpes også effektivt, men de hjælpes ud.

Anne Baastrup (SF):

For kort tid siden havde Dansk Flygtningehjælp 40 års jubilæum, og i den forbindelse blev der udgivet en bog, hvor der bl.a. var en artikel, hvoraf det fremgik, at det efterhånden var svært at tilhøre højrefløjen i det her Folketing, fordi man efterhånden ikke kunne finde på nye ting, der kunne stramme udlændingepolitikken i højere grad. Jeg må sige, at det her lovforslag til fulde lever op til den artikel. Og det er meget trist, at man skal komme så langt.

Jeg kan også forstå på et socialdemokratisk folketingsmedlem, at der har været en strid i Socialdemokratiet, hvor der så er en bestemt fløj, der på nuværende tidspunkt har vundet, og vi ser nu et af resultaterne.

Det er bemærkelsesværdigt, at baggrunden for det her lovforslag er en redegørelse, som Rigspolitichefen kom med her den 10.12.1996, og så kan vi jo så få et lovforslag fremsat den 12.3.1997, hvor Rigspolitichefen omhyggeligt henstiller til, at man overvejer – og så en lang række initiativer.

Det har ikke taget ministeriet ret lang tid at få overvejet, at man fuldstændig skulle følge op på Rigspolitichefens henstillinger eller henvisninger til, at man bør overveje ting. Det går efterhånden slag i slag.

Det er ikke lang tid siden – det er faktisk kun knap halvandet år siden – at vi havde et lovforslag til debat omkring fingeraftryk, og dér frem-

gik det med megen tydelighed fra regeringspartierne, at de lagde uhyre stor vægt på, at fingeraftryk kun var noget, man skulle udlevere på det tidspunkt, hvor man søgte asyl, og at fingeraftryk kun blev registreret i et bestemt register og ikke skulle fedtes ind i Kriminalregisteret, og at fingeraftrykkene blev slettet, før man overhovedet havde lejlighed til at kontrollere dem.

Kort sagt: Der var en meget omhyggelig gennemgang af, hvor lidt det reelt kom til at betyde, at man på daværende tidspunkt gik ind i spørgsmålet om fingeraftryk. Men det er ligesom en spegepølse: Man tager en skive ad gangen, og nu går man jo så videre med det store hug; nu tager man både fingeraftryk af asylansøgere, og man tager også fingeraftryk af mennesker, som ligner asylansøgere.

Ganske vist står der så i bemærkningerne et trøstens ord: »Det er i bestemmelsen præciseret, at fingeraftryk kun skal kunne optages af en udlænding, når der konkret er en begrundet formodning for, at udlændingen senere vil søge om asyl.«

Og så kommer trøsten: »Optages fingeraftryk af en udlænding, uden at lovforslagets betingelser er opfyldt, f.eks. i chikanøs hensigt, vil optagelsen være ulovlig, og den polititjenestemand, der optager fingeraftrykket, vil kunne ifalde disciplinæransvar. Ulovligt optagne fingeraftryk vil blive slettet.«

Jeg ved ikke, om Tingets medlemmer kan huske, at vi på et tidspunkt havde et topmøde her i København, Det Sociale Topmøde, og dér opstod adskillige meget ubehagelige situationer ude i Københavns Lufthavn. Og jeg er sikker på, at de vil være vand ved siden af de oplevelser, vi vil få fremover på baggrund af den her ændring.

Samtidig går man så også over til at kunne tvinge folk til at blive fotograferet; man kan sende fotografier ud, og der er ingen datasikkerhed, der er ingen sikkerhed for, hvem det er, der modtager de her fotografier. Der står ganske vist i bestemmelsen, at det kun skal være myndigheder, der behandler.

Der står: »Personfotografi optaget i medfør af stk. 1 og 2 kan uden udlændingens samtykke videregives til indenlandske og udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager.«

Det betyder konkret, at der ikke i selve lovteksten er nogle begrænsninger af, hvilke myndigheder der kan få dem. Det betyder konkret, at der ikke i lovteksten er nogen bestemmelse

om, hvilken datasikkerhed, der skal ligge til grund for udleveringen af de her fotografier. Og jeg kunne blive ved.

Det er en meget, meget betænkelig sag, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre af alle partier kan lægge navn til det her lovforslag. Og jeg synes, det er lidt en sorgens dag, at dansk udlændingepolitik skal ende sådan her cirka 14 år efter, at man startede med en reel, fornuftig, humanistisk begrundet udlændingepolitik.

Henrik Svane (RV):

Det burde måske være på sin plads ved et lovforslag som dette indledende at fastslå, at den danske udlændingelovgivning hviler på FN's flygtningekonvention. Dette betyder, at en udlænding, som i Danmark anmoder om asyl, skal have det, hvis vedkommende opfylder betingelserne herfor, det vil sige, hvis vedkommende har grund til at føle sig forfulgt i sit hjemland på grund af sin race, sin religion, sit nationale eller politiske tilhørsforhold.

Det er endvidere sådan, at den danske udlændingelovgivning giver ret til familiesammenføring med ægtefælle og mindreårige børn til en person, der har fået asyl i Danmark. Det er endelig således, at personer, der har fået endeligt afslag på asyl, skal forlade landet, hvis de ikke har andre grunde til at få opholdstilladelse. Det er tre enkle hovedprincipper i dansk udlændingelovgivning.

Det ideelle ville være, at alle udlændinge, der søgte asyl i Danmark, var personer, der var forfulgt i deres hjemland og som derfor opfyldte konventionens betingelser. Det ville også være enkelt, hvis personer, der søgte familiesammenføring, altid søgte familiesammenføring med personer, der i virkeligheden var deres familie. Det ville også være ideelt, hvis personer, der havde fået endeligt afslag på asyl, med det samme frivilligt rejste ud af landet, fordi man var klar over, at opholdstilladelse ikke blev givet.

Men som vi ved, er virkeligheden en anden. Der kommer udlændinge til Danmark og anmoder om asyl uden at opfylde kriterierne for at få det. Der findes udlændinge, der har fået asyl, som søger familiesammenføring med personer, de ikke er i familie med, og der er desværre også personer, som, efter at de har fået afslag på asyl, ikke rejser ud af landet eller ikke på mindste måde medvirker til at kunne blive sendt ud af landet.

Kort sagt: Der er desværre adskillige eksempler på, at udlændinge, der søger opholdstilladel-

se i Danmark, og som ikke får deres ønske opfyldt, gør, hvad de kan, for ikke at blive sendt tilbage til deres hjemland.

Dette kan være meget forståeligt og kan have mange respektable grunde, men det er ikke foreneligt med dansk udlændingelovgivnings praksis om at reservere asylbegrebet til dem, der faktisk opfylder betingelserne herfor.

Det lovforslag, vi behandler i dag, handler om optagelse af fingeraftryk og personfotografier, foranstaltninger over for udlændinge, der ikke medvirker til udsendelse, osv., osv.

Det er desværre en lang række foranstaltninger, der kan opfattes som stramninger, og det er derfor med tungt hjerte, at vi fra radikal side medvirker til dette lovforslags gennemførelse, men vi gør det, fordi vi kan konstatere, at der er en del, der prøver at få asyl i Danmark på falske præmisser, en del, som prøver at få familiesammenføring på falske præmisser, en del, som fortsætter med at opholde sig her i landet, selv om de ikke har ret til det.

De lovændringer, der foreslås her, vil have den effekt, at det bliver betydeligt sværere at snyde sig til asyl i Danmark. Det bliver sværere at forhale en udsendelse, hvis man har fået afslag på asyl, og det bliver sværere at lukrere på den danske stat på grund af direkte modarbejdelse fra en asylsøger, der har fået endeligt afslag.

Der er ingen tvivl fra vores side om, at de foreslåede foranstaltninger vil mindske muligheden for svig. Det vil også betyde, at de udgifter, den danske stat har til langvarig indkvartering af asylsøgere, der har fået afslag, og som står foran hjemsendelse, vil blive mindre. Det vil også blive muligt at gøre erstatningskrav gældende over for dem, der har fået – i citations-tegn – familiemedlemmer til Danmark, der ikke opfylder kravene om familiesammenføring.

Men der er ingen tvivl om, at de foreslåede foranstaltninger også vil opfattes som en stramning for asylansøgere, der kommer til Danmark, uanset om de opfylder betingelserne for asyl eller ej.

Det egentlige problem er, at vi bliver nødt til at stramme reglerne, fordi nogle har misbrugt dem. Det betyder så en ekstra ulempe og en besværliggørelse og en måske meget nidkær behandling også af asylansøgere, som til fulde opfylder kravene til at få asyl. Det er en kendsgerning, vi må leve med, men som vi også kender fra andre sider af vores velfærdssamfund. Hvis enkelte misbruger et generøst system, går

det ud over alle, både dem, der misbruger systemet, og dem, der med fuld ret trækker på systemet. Kontrolforanstaltningerne stiger, og tilliden falder.

Alle de planlagte forslag og foranstaltninger, herunder sammenkøring af forskellige registre, opfylder krav til retssikkerhed og en fair behandling af alle ansøgere. Det skal selvfølgelig være muligt at tjekke, om en udlænding er opført i et kriminalregister. Den kontrol må man ikke kunne unddrage sig, når man søger asyl.

Det Radikale Venstre støtter det foreliggende forslag. Vi gør det i overbevisning om, at antallet af asylansøgere, der misbruger systemet, og som trækker på den danske velvilje over for flygtninge, vil mindskes, og at der dermed vil blive bedre plads og bedre rum for de asylansøgere, som har et reelt asylbehov, og som får en fair behandling i vores ellers udmærkede asylsystem.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Henrik Svane: Hvoraf fremgår det af de oplysninger, hr. Henrik Svane har, at der foregår misbrug? Er det sådan, at der foregår misbrug af en sådan karakter, at Det Radikale Venstre i dag fuldstændig har vendt op og ned på sin tidligere udlændingepolitik? Hvor er det, det fremgår af lovforslaget her, at retssikkerhedsgarantierne er opfyldt? Hvor er det, det fremgår af lovforslaget her, at datasikkerheden er opfyldt, at man har en viden om, hvortil disse oplysninger videregives, når folk får taget fingeraftryk og bliver sendt tilbage? Har hr. Svane oplysninger herom?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg har i mit tidligere arbejde i Dansk Flygtningehjælp, hvor jeg har været regionsleder i Nordjylland, adskillige gange konstateret misbrug af de her forhold. Derfor er jeg ked af, som jeg også sagde i min tale, at vi bliver nødt til at stramme. De, der misbruger systemet, ødelægger det for dem, der ikke gør det.

Og det er klart, som jeg også sagde i min tale, at vi i Det Radikale Venstre er kede af disse stramninger, fordi der altid kan være risiko for, at noget misbruges, også i forhold til oplysninger, som gives til andre landes myndigheder.

Men der opstilles også i forslaget retskrav om udlevering af disse oplysninger, og jeg har fortsat tillid til det danske retssystem.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Så må jeg høre hr. Henrik Svane: Er det sådan, at nogle af de mennesker, som hr. Henrik Svane via sit arbejde i Dansk Flygtningehjælp har konstateret har begået misbrug, har fået varig opholdstilladelse? At de mennesker stadig væk bor her i Danmark?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg kan ganske kort sige, at jeg kender eksempler på det, ja.

Tom Behnke (FP):

Der er jo overhovedet ikke tvivl om, at der er behov for, at der sker nogle opstramninger i forhold til udlændingeloven. Det er da også glædeligt, at indenrigsministeren nu er nået frem til, at der skal ske nogle ændringer. Det er dejligt at se, at ministeren er vågnet og har fundet ud af, at der er behov for, at der kommer nogle opstramninger på en række punkter.

Det, man kan beklage, er, at ministeren først er vågnet på nuværende tidspunkt. Fremskridtspartiet har jo i mange år råbt op og forsøgt at gøre ministeren og regeringen klart, at der er behov for nogle opstramninger.

Vi har tidligere foreslået opstramninger i stil med det, som regeringen nu fremlægger, men hvor ingen partier i Folketinget har kunnet støtte Fremskridtspartiets ideer. Det er dejligt at se, at regeringen nu endelig langt om længe fremsætter et forslag, som er helt på linje med Fremskridtspartiets politik.

Man kan så bare undre sig over, at regeringen ikke tager skridtet fuldt ud og laver alle de opstramninger, som der er behov for, for at vi får en rimelig og en fornuftig udlændingelov.

Sagen er jo, at den nuværende udlændingelov misbruges, og den misbruges ofte. Vi ved, at i mange tilfælde sker der det, at de dokumenter, som udlændinge bruger til at indrejse i Danmark på, straks bliver sendt hjem igen, og så bliver de brugt igen og igen, og de, der så kommer ind i landet, melder sig og siger, at de ikke kan huske, hvem de er, de kan ikke huske, hvad de hedder, eller hvor de kommer fra, men de vil i øvrigt gerne søge asyl. Og så kan de ligge i systemet i ganske lang tid og være en økonomisk belastning for dem, der skal sidde og behandle ansøgningen, men også for skatteyderne i det hele taget.

Vi ved også, at der er en række udlændinge, der, trods det at de får afslag på deres asylansøgning, ikke rejser ud af landet igen. Vi ved ikke rigtig, hvor de opholder sig henne. Vi ved, at der er en forening i Danmark, Komiteen til Flygtninge under Jordan, som endda på et tidspunkt har været i en situation, hvor de penge, man gav til komiteen, var fradragsberettigede. Vi ved, at denne forening, som udøver et klart ulovligt formål, gang på gang får godkendelse af politimestrene til at lave indsamlinger af penge, og det er selvfølgelig helt uholdbart.

Vi ved også, at der er en række udlændinge, som kommer og oplyser falsk identitet. De giver falske oplysninger om, hvor de kommer fra, i håbet om at de på den måde ved svig kan opnå opholdstilladelse i Danmark. Derfor er der selvfølgelig behov for, at der sker nogle opstramninger af udlændingeloven.

Ministerens forslag om, at der nu skal tages fingeraftryk og foto, således at afviste eller udviste udlændinge ikke kan komme igen på et senere tidspunkt og søge om asyl under en ny identitet, er selvfølgelig et af de helt basale behov, der ligger lige foran os. Og man kan undre sig over, at ministeren har været så længe om at nå frem til forslaget her, for det er jo i virkeligheden ganske simpelt. Det drejer sig bare om, at man tager fingeraftryk.

I den forbindelse er vi i Fremskridtspartiet også glade for, at man åbner mulighed for, at man kan sammenkøre og man har mulighed for at søge fingeraftryk både i det register, der drejer sig om asylansøgere, men også i kriminalregistret, for det kunne jo være, at de var dér, men at de dér har en anden identitet.

Vi har ligesom Det Konservative Folkeparti undret os lidt over, at man ikke tager fat på og åbner for debatten om muligheden for at lave dna-test, så man på den måde kan fastslå, om de pågældende, der søger om f.eks. familiesammenføring, nu også reelt er i familie med hinanden.

Så er der opstramningerne i forhold til, at de udlændinge, som ikke medvirker ved udrejse, eller som er anonyme eller forstyrrer driften på asylcentrene, fremover kun kan få kost og logi, men at de ikke får lommepenge. Det synes vi i Fremskridtspartiet naturligvis er helt rimeligt. Der er jo ingen grund til, at de ligefrem bliver forkælet, når de ikke kan finde ud af at samarbejde.

Men, som sagt, i Fremskridtspartiet føler vi ikke, at det her er nok. Vi havde gerne set, at der

også kom noget omkring udvisning af kriminelle udlændinge. Vi havde gerne set en begrænsning af familiesammenføringsreglerne. Vi havde gerne set, at man havde slået fast, at når man søger om asyl i Danmark og ønsker at være flygtning, ja, så er man flygtning, og så vedbliver man at være flygtning lige til den dag, hvor man kan vende tilbage til sit hjemland, eller hvor man kan opnå dansk statsborgerskab.

I den forbindelse kan det jo undre, hvorfor de her i landet bosiddende bosnere ikke for lang tid siden har fået besked om: Nu er der så ordnede forhold i hjemlandet. Det er på tide, I vender tilbage og hjælper jeres landsmænd med at få genopbygget det land, så det igen kan blive et godt og dejligt land at være i.

Man kan undre sig over de flygtninge, som har opnået opholdstilladelse efter § 7. Selv om deres oprindelige indrejsetilladelse i forbindelse med familiesammenføring er opnået ved svig, ja, så har de fået en opholdstilladelse efter § 7, og så kan de ikke længere vises ud af Danmark, selv om deres indrejse er opnået ved svig. Det er jo sådan noget, der undrer os i Fremskridtspartiet. Det undrer os, at ministeren ikke tager mere konsekvent fat og så siger en gang for alle: Nu skal vi have ryddet op i det her.

Men konkluderende er vi i Fremskridtspartiet naturligvis tilhængere af og støtter ministerens forslag. Vi havde gerne set, at ministeren var gået videre, og vi vil under udvalgsbehandlingen søge at opnå flertal for at stille ændringsforslag til forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes jo bare, den er tankevækkende, den debat, som dette forslag åbner. Den radikale ordfører kender eksempler på, at opdagede ulovligheder har betalt sig. Han giver ikke nogle eksempler. Og hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet meddeler, at foreningen Flygtninge under Jordan har et klart ulovligt formål.

Kunne hr. Tom Behnke ikke komme herop og dokumentere det? Altså det må jo bunde i en eller anden dom. Hvis det er klart ulovligt, må det vel være pådømt et eller andet sted. Hvor når er det blevet pådømt noget sted, at Flygtninge under Jordan har et klart ulovligt formål?

Eller er det bare hr. Tom Behnkes opfattelse af, at folk, der ikke er enige med ham, burde være ulovlige?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Udlændinge, der søger om at få asyl i Danmark, men får afslag, skal forlade landet. Og så er det ikke rimeligt, at der er foreninger, der direkte har til formål at hjælpe de pågældende med, at de kan blive i Danmark. Derfor synes vi, at det er helt urimeligt, at sådan en forening kan få lov til at fortsætte.

Vi syntes i sin tid, det var urimeligt, at man endda i skattelovgivningen havde anført, at de, der gav bidrag til denne forening, kunne trække pengene fra i skat. Og vi synes, det er urimeligt, at politimestre er nødt til at godkende, at sådanne foreninger indsamler penge til et sådant formål, nemlig det formål, at man skjuler flygtninge, som burde forlade Danmark.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For et øjeblik siden var det klart ulovligt; nu er det blevet urimeligt. Altså, jeg håber, at indenrigsministeren noterer sig, hvad det er for kræfter, det forslag, hun har fremsat, udløser.

Hr. Tom Behnke talte usandt herfra. Han sagde, at det var klart ulovligt, og det er løgn.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hvis man søger og opnår asyl, så har man et lovligt opholdsgrundlag i Danmark. Hvis man ikke får det, har man ikke noget lovligt opholdsgrundlag. Dermed er opholdet i landet ulovligt. De, der hjælper til, at det fortsætter, er med til en ulovlig handling.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Tom Behnke sagde, at foreningen Flygtninge under Jordan har et klart ulovligt formål. Dette er en lodret løgn.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Hvad er egentlig baggrunden for at fremsætte lovforslag nr. L 190? Der er nogle, der vælger at se flygtningeproblemet som et spørgsmål om kontrol af flygtninge, præcis ligesom der er nogle, og det er som regel de samme, som vælger at se voldsproblemet som et spørgsmål om straf.

I den rigtig pæne version lyder argumentet, og det har vi også hørt i dag, at hvis bare kon-

trollen er tilstrækkelig god og effektiv, vil vi få afsløret alle bekvemmelighedsplutuglerne og lykkeridderne, som tillader sig den frækhed at forsøge at komme ind i vores land, fordi de vil undgå sult og fattigdom og måske sikre deres børn en fremtid. I stedet for vil hele den danske befolkning, Venstre og De Konservative, Fremskridtspartiet, Dansk Folkeparti, Trivselspartiet, Den Danske Forening osv. osv. slutte op om, at vi i Danmarks skal tage vores del af de rigtige flygtninge, som der i parentes bemærket heldigvis ikke er så mange af. Men af en eller anden mærkværdig grund er det sådan, at hver eneste beslutning om mere kontrol er blevet fulgt op af kravet om endnu mere kontrol, og efter en lille forsinkelse kommer der et strammingsforslag fra regeringen.

Det er baggrunden for, at vi nu igen, jeg ved ikke for hvilken gang, skal behandle et forslag fra regeringen om en såkaldt ændring af udlændingeloven.

Logikken i forslaget fejler ikke noget – det er jo også udtænkt af Rigspolitiet – og går i korthed ud på, at jo mere overvågning, jo mere kontrol, jo flere indgreb over for den enkelte asylsøgers rettigheder, jo flere kan vi afsløre, som uha- uha har forsøgt at få asyl i et andet land f.eks., som på den måde eller på anden måde ikke har gjort noget rigtigt, og som måske oven i købet har foretaget sig noget kriminelt. Og det er fuldstændig rigtigt. Ganske vist går man i bemærkningerne ikke særlig dybt i detaljer med, hvor meget der er kommet ud af de hidtidige stramminger, men selvfølgelig er der da kommet noget.

Men den logik gælder ikke bare for udlændinge; den gælder jo også for folk, som er født i Danmark og har dansk statsborgerskab. Jeg er sikker på, at hvis vi havde et stort kartotek med samtlige danskeres foto, fingeraftryk og dna-profil, så kunne vi opklare langt flere forbrydelser i Danmark. Ingen tvivl om det. Alligevel har vi det ikke – jeg skulle måske sige, alligevel har vi det ikke endnu – fordi et flertal trods alt holder fast i, at der må være en grænse for, i hvor høj grad vi vælger at krænke det store flertal af lovlige mennesker med det formål at få fat i et par promille eller et par procent ekstra af den lille gruppe, som har foretaget sig noget ulovligt eller gjort noget galt.

Men et flertal herinde mener åbenlyst, at der gælder andre normer, når vi snakker udlændinge. Her er der ingen kære mor. Selv de, der som udgangspunkt intet ulovligt har gjort, og jeg

skal minde om, at det altså ikke er ulovligt at søge asyl, skal registreres og fotograferes i hoved og bagdel, oplysningerne om dem skal sendes rundt omkring i verden, og man skal selvfølgelig også lige for en sikkerheds skyld tjekke kriminalregisteret for at se, om de har en 30 år gammel spritdom. Og det selv om ingen, absolut ingen registrering i kriminalregisteret i sig selv kan have nogen som helt afgørende betydning for, om en senere asylansøgning er asyirelevant eller ej.

Jeg skal ikke sætte nogen karakteristik på det fænomen. Enhedslisten kan ikke lide det. Og det var den pæne forklaring.

Den lidt mindre pæne forklaring går på, at det forslag, vi behandler i dag, i virkeligheden er et udtryk for nøjagtig den samme tankegang, som forleden førte til det italienske flådefartøjs nedsejling af et skib fyldt med albanske flygtninge: Det handler om at opbygge murene omkring et Fort Europa, og det handler om at holde dem udenfor, som ikke er inde, og det ganske uanset, hvad de har af begrundelser for at komme her.

Hvis man anskuer de fremsatte forslag fra den synsvinkel, så er det væsentligste måske ikke, hvad der præcis står i dag, men det forløb, de indgår i. Da vi diskuterede oprettelse af et generelt fingeraftrykregister for asylsøgere for et par år siden, var der ingen grænser for de løfter, vi fik, om, at der da naturligvis ikke ville være noget overlap til kriminalregisteret, og oplysningerne ville i øvrigt ikke stå i registeret i mere end fem år. To år efter i det her forslag: rutine, at asylsøgere kan køres igennem kriminalregisteret, og oplysningerne skal naturligvis bevares i ti år.

Jeg skal ikke gætte på, hvilke forslag den nuværende eller den kommende indenrigsminister vil komme med om to år, men set i det perspektiv må jeg sige, at jeg frygter, at det mere kommer til at ligne tragedien i Adriaterhavet end en nogenlunde human flygtningepolitik, og derfor er Enhedslisten imod det fremsatte lovforslag.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal indledningsvis sige, at Dansk Folkeparti støtter forslaget, uanset at SF, Enhedslisten, SAP'ere, KAP'ere og autonome ikke gør det. Det kan vi sådan set ikke tage os af. Fusk eller snyd skal naturligvis ikke accepteres og slet ikke, når det drejer sig om mennesker, som prøver at fuppe sig til asyl her i landet. Derfor skal der naturligvis skrides ind, når det afsløres.

Dansk Folkeparti støtter som sagt forslaget, men er på lige fod med andre partier enig i, at det her langtfra er nok. Vi kunne også godt ønske, at ministeren nu virkelig tog fat om nældens rod og fandt ud af, at det her er utilstrækkeligt. Ministeren er formentlig nødt til i løbet af kort tid at komme med yderligere initiativer, så hvorfor i al verden gør man det så ikke på én gang, i stedet for at der stadig væk er nogle, der skal komme igennem systemet uretmæssigt?

Ministerens initiativer, der går på at sammenligne og udveksle fingeraftryk, er ganske udmærket, og det at opbevare dem længere, end det er gældende på nuværende tidspunkt, kan vi naturligvis også støtte. Samtidig kan man nu ligesom med fingeraftrykkene fotografere uden samtykke med henblik på udveksling mellem danske og udenlandske myndigheder. Der har allerede været opgørelser fra Rigspolitiet fra undersøgelser om asylsøgere fingeraftryk, hvor man ved nærmere undersøgelse har konstateret, at der har været mange asylsøgere, som har søgt asyl i flere forskellige lande. Det er naturligvis totalt uacceptabelt.

Jeg hørte, at fru Birthe Rønn Hornbech rykkede ministeren for et svar på, hvad regeringen vil foretage sig i anledning af, at Tyskland nu sender eksjugoslaver hjem igen. Jeg er bestemt heller ikke tryk ved den udlægning, som chefen for Udlændingestyrelsen, Claes Nilas, kom med her til morgen, men jeg vil meget hellere høre ministerens udlægning: Hvad har man egentlig tænkt sig at gøre i den anledning, når der samtidig skal slækkes på grænsekontrollen ved de danske grænser? Jeg synes, det kræver en forklaring i forbindelse med, at vi debatterer det her forslag, og jeg vil på lige fod med fru Rønn Hornbech gerne høre, hvad ministeren har tænkt sig at foretage sig.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal bare høre, om Dansk Folkeparti går ind for en fælles flygtningepolitik i EU, for hvis det er sådan, at folk kommer fra Tyskland og søger asyl i Danmark, må det vel være op til Danmark at tage stilling til, om de har et asylgrundlag for at blive. Og hvis den danske lovgivning er sådan, at folk ikke skal sendes tilbage til Bosnien, fordi forholdene ikke er i orden, er det vel rimeligt, at de får mulighed for at blive tjekket i Danmark. Eller er fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti nu også på den linje med en fælles EU-flygtningepolitik, sådan at de beslutninger,

man træffer hos de italienske flygtningemyndigheder, de græske flygtningemyndigheder og de tyske flygtningemyndigheder, også er fru Pia Kjærsgaards?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, Dansk Folkeparti går ikke ind for en fælles flygtningepolitik, og jeg forstår sådan set ikke rigtig, hvorfor spørgsmålet bliver stillet i denne anledning, men jeg vil da meget gerne svare på det. Nej, det gør vi så sandelig ikke. Vi foretrækker, at vi bestemmer vores egen udlændingepolitik her i Folketinget, og vi imødeser, at der kommer et flertal en dag, som kan stramme op, sådan som Dansk Folkeparti ønsker, hvor Enhedslisten og SF og for så vidt også Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet ikke har så stor indflydelse, som de desværre har i dag.

Men når det drejer sig om de bosniske flygtninge, som Tyskland nu vil sende hjem, så skal de naturligvis sendes hjem og altså ikke kunne komme til Danmark. De kan søge asyl i Danmark, og dér, hvor jeg gerne vil høre ministerens besvarelse, er med hensyn til, hvad ministeren vil gøre, hvis de henvender sig ved den danske grænse. Er der så mulighed for med det forringede mandskab og med det store pres, der ganske givet vil komme, at de flygtninge, der nu skal sendes hjem, i stedet for kommer til Danmark?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg da lige glæde fru Pia Kjærsgaard med, at SF og Enhedslisten er ganske uden indflydelse på regeringens flygtningepolitik.

Men derudover synes jeg ikke, at fru Pia Kjærsgaard svarede på spørgsmålet. Hvis det forholder sig sådan, at vi går ind for, at Danmark og kun Danmark skal afgøre, hvilke flygtninge vi vil have, så er det vel også rimeligt, at folk, der kommer fra Tyskland og søger asyl, får deres asylsag behandlet, og derfor spørger jeg konkret: Støtter fru Pia Kjærsgaard den fælles EU-flygtningepolitik, eller støtter fru Pia Kjærsgaard, at også folk, der kommer fra Tyskland, får deres asylsag behandlet i Danmark?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror nu desværre nok, at SF og Enhedslisten har større indflydelse på regeringens udlændingepolitik, end hr. Søren Søndergaard sådan officielt vil vedkende sig.

Jeg skal endnu en gang sige, at Dansk Folkeparti ønsker, at udlændingepolitikken ligesom så meget andet bliver fastlagt her i Danmark. Men lad os nu sige, der er 300.000 flygtninge, mener hr. Søren Søndergaard så virkelig, at hvis de søger om asyl, så skal de have deres sag behandlet i Danmark? Det vil jeg godt have ministerens besvarelse af, og jeg vil godt høre ministeren, om der er kapacitet. Hvad vil man gøre i den situation? For der kan meget hurtigt opstå en situation, som vi overhovedet ikke kan overskue.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt sige tak for en forholdsvis konkret debat. Vi har jo haft mange debatter om udlændingepolitik i Folketinget, hvor man ikke har forholdt sig særlig præcist til det lovforslag, der var fremsat, men hvor det blev alt muligt andet, man kom til at diskutere, og derfor vil jeg godt kvittere for, at man også her kommenterer de konkrete nye lovbestemmelser.

Så en enkelt advarsel: Jeg vil godt advare en lille smule imod, at man, når man diskuterer flygtninge, bruger et sprogbrug, som efter min opfattelse tegner et skævt billede af de mennesker, der søger om asyl i Danmark, hvis man tager det som en generalisering. Der er nævnt ord som falsk og svig, snyd og plat, fup og alt muligt andet, og det er da rigtigt, at det foregår, det er jo bl.a. derfor, vi laver det her lovforslag, men jeg vil godt advare imod, at man tager det til sig som en generel beskrivelse af de mennesker, der er flygtet fra deres eget land, og som ender med at få opholdstilladelse her i Danmark.

Der er selvfølgelig regler, som bliver brugt skævt, og når vi konstaterer, at det er noget ved reglerne, der er noget i vejen med, så ændrer vi dem. Det har vi gjort gentagne gange i de år, der har siddet en socialdemokratisk ledet regering, og derfor vil jeg også godt tage en lille smule afstand til et udtryk, der blev brugt af hr. Tom Behnke, der sagde, at vi kan jo lige så godt én gang for alle få lavet den udlændingelov, der skal til.

Der er ikke noget, der hedder én gang for alle den rigtige udlændingelov, for præmisserne ændrer sig hele tiden. Det vil hele tiden være nødvendigt, at vi forholder os til de nye udfordringer, der kommer på udlændingeområdet. Tænk på, hvad vi var nødt til at gøre i forbindelse med den katastrofe, der opstod i det tidligere Jugoslavien. Vi måtte ændre udlændingeloven,

og vi gjorde det endda flere gange, også for at skaffe nogle bedre betingelser for de mennesker, der kom hertil.

Så derfor tror jeg, at man kan beskrive det på den måde, at overskriften på en forstandig udlændingepolitik også er, at man hele tiden forholder sig analyserende og også er villig til at ændre lovgivningen, når det viser sig, at den bliver brugt skævt. Det kan betyde, at man nogle gange er nødt til at udvide vores begreb, fordi udfordringen er at hjælpe langt flere mennesker end dem, der ellers var lagt op til. Det var det, der skete, da vi modtog bosnierne. Nogle gange vil der være grund til, at vi strammer. Det er, når vi helt nøgternt konstaterer, at de regler, der er lavet for at hjælpe mennesker, der har vores beskyttelse behov, også bliver brugt af nogle andre på en urimelig måde.

Så vil jeg godt kommentere det spørgsmål, der er stillet af flere. Hvad gør vi så med den – som jeg forstod fru Pia Kjærsgaard – meget massive strøm, der – og jeg forstod, at det nærmest var en kendsgerning – ville komme af bosniere, som ellers ville blive sendt tilbage fra Tyskland? Og jeg blev stillet spørgsmålet: Har vi kapacitet til at behandle 300.000 asylansøgninger?

Det ville ikke gå hurtigt, hvis det var tilfældet, men det bliver ikke tilfældet. Det tør jeg godt påstå. Og når man nu skal forholde sig til det helt konkret, så synes jeg, vi skal prøve at få sat kød og blod på den meget store bekymring, der bliver givet udtryk for her. Jeg står med tallene for, hvor mange bosniske flygtninge fra Tyskland der i de seneste uger er blevet afvist. I uge 13 var det 15, i uge 12 var det 11, ugen før var det 11, ugen før var det 30, ugen før var det 5, og så er tallene ellers 9, 14, 10 osv. Det er i den størrelse, det har ligget.

Og så vil man formentlig sige: Nå ja, men så er det vel bare, fordi man ikke har været kvikke nok ved grænsen. Så er de vel bare kommet ind og har opholdt sig lidt tid, inden de så er dukket op i Sandholmløjren.

Derfor skal vi selvfølgelig krydslæse disse tal med, hvor mange asylansøgere der har været fra Bosnien i de samme uger. Og der kan jeg oplyse, at i uge 11 var det 2, i uge 12 var det 4, i uge 13 var det 1, og i uge 14 var det 5. Så der er altså rigtig langt op til de 300.000, som man her forsøger at skabe billedet af vil søge til Danmark næsten pr. automatik.

I øvrigt vil jeg godt minde om, at vi jo har haft denne debat flere gange før her i salen. Det hav-

de vi i forbindelse med nogle andre ændringer af udlændingeloven, og der blev det også stillet op som en skrækvision, at i løbet af 1996 ville så godt som alle de bosniere, der opholdt sig i Tyskland, nok ende her i landet, fordi Tyskland jo – sagde man – i løbet af 1996 ville sende alle deres bosniere tilbage imod deres egen vilje.

Hvor mange blev det så til? Ja, det blev såmænd til 58, der imod deres egen vilje blev sendt tilbage fra Tyskland i 1996. Man har udskudt det flere gange, og der er ingen tvivl om, at her i 1997 vil der blive lagt mere vægt på det fra tysk side. Man vil også i flere delstater gøre en indsats for, at det kan lade sig gøre, men det er ikke nogen realistisk forestilling overhovedet, at man kan sende 320.000 mennesker tilbage til Bosnien imod deres egen vilje. Og derfor har de øvrige skrækvisioner, der bliver stillet op her, ikke ret meget bund i det virkelige liv.

Så sagde hr. Helge Adam Møller noget, som jeg ikke rigtig forstod, eller også var det, fordi det var en fortalelse, men det blev faktisk sagt som en målsætning for Det Konservative Folkeparti: Vi vil have alle de opholdstilladelser, der er permanente, gjort midlertidige. Jeg kan ikke se, hvordan man kan gøre sådan noget med tilbagevirkende kraft. Derfor håber jeg, at det var en fortalelse, og at det, der var meningen med det, var, at man i fremtiden havde forestillet sig, at man i højere grad skulle satse på midlertidige opholdstilladelser.

Så er der en enkelt bemærkning til fru Anne Bastrup, og det er med hensyn til, hvem det er, der kunne tænkes at komme ind under den kategori, som ikke søger om asyl i Danmark, men hvor der alligevel vil blive optaget fingeraftryk. Det vil jeg godt give et enkelt eksempel på, og det er så noget, der er hentet ud fra det virkelige liv.

Det vil eksempelvis være, hvis der er nogle folk, der bliver smuglet over grænsen. Skal vi sige, det er i en varebil, og at der er seks personer i den. Det bliver så opdaget, og så siger de tre af dem på stedet: Jeg søger om asyl. Der kan der jo så ifølge den lovgivning, vi har i dag, tages fingeraftryk. Men de tre andre, der ikke siger, at de søger om asyl, kan der så ikke tages fingeraftryk af. Og her kan der jo godt være en begrundet forventning om, at de så dukker op, om ikke dagen efter så nogle få dage efter ved en anden grænseovergang og vil forsøge at komme over dér. Det er den slags tilfælde, som vi gerne vil tage højde for i de ny regler, der nu bliver indført.

Derudover skal jeg blot kommentere en enkelt ting, som hr. Tom Behnke sagde, og det var også i forbindelse med bosniere, hvor det blev sagt, at det var ubegribeligt for den pågældendes parti, at bosnierne ikke rejser hjem og er med til at genopbygge landet, og jeg forstod nærmest, at det skulle forstås, som om det var en eller anden form for pligtforsømmelse fra de pågældendes side.

Indimellem hører man jo i den offentlige debat, at det er, fordi der ikke rejser tilstrækkelig mange bosniere hjem hurtigt nok, at landet ikke kan blive genopbygget. Men se, det holder jo ikke. Der er en arbejdsløshedsprocent på 60 i Bosnien, og der er masser af hænder, som kan gå i gang med at få genopbygget landet, og årsagen til, at der er grund til at være bekymret for en meget hurtig og massiv tilbagevenden for et meget stort antal fra alle de europæiske lande samtidig, vil simpelt hen være, at de pågældende lokalsamfund vil bryde fuldstændig sammen, dels fordi folk vil kræve at få deres egne boliger tilbage – der bor nogle andre mennesker i dem nu – dels fordi der vil ligge en kim til en ny meget farlig konflikt, hvis ikke tilbagevenden sker i god ro og orden og vel planlagt i forhold til de lokalsamfund, som de nu engang hører til i.

Dette vil jeg godt sige for at mane til lidt tålmodighed. Vi har netop fået dette bekræftet, da der kom en delegation af borgmestre og ledende embedsfolk fra en række bosniske byer for at få kontakt med deres egne borgere her i landet. Der var en dobbelt melding. For det første: Vi vil meget gerne have jer tilbage. I hører til hos os. Men den anden melding var: Det er afgørende, at det sker stille og roligt og planlagt, for hvis ikke det sker på den måde, så kan vi ikke klare det, og så kan konflikter bryde ud igen.

Med hensyn til de øvrige bemærkninger, der har været i debatten, vil jeg godt kvittere for dem, der udtrykker enighed med regeringen. Jeg mener, at dette lovforslag er en nødvendig opstramning i forhold til nogle regler, som på et tidspunkt blev betragtet som gode nok, og som også var gode nok. Men vi konstaterede skævvægthed af nogle i øvrigt fornuftige regler, og så skal vi selvfølgelig formulere os på en lidt anden måde, end der har været tale om hidtil, og lave de stramninger, der nu engang er nødvendige for, at udlændingeloven kan blive og vedblive med at være det værn, der hele tiden har været meningen, nemlig at vi skal yde beskyttelse til folk, som har et behov for det, fordi de er forfulgt dér, hvor de kommer fra.

Formanden:

Så er der tilmeldt til en anden omgang.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er ministeren, der kalder mig op på talerstolen igen.

Nu spurgte jeg pænt: Hvad vil ministeren stille op med alle de bosniere, der måske kommer fra Tyskland? Og hvad svarer ministeren så? At der er en anden, der har talt om, at der kommer 300.000, og ministeren ved bare, at den ene måned kom der 11, og den anden måned kom der 17.

Hvorfor er ministeren aldrig fremtidsorienteret? Hvorfor er ministeren ikke forberedt på fremtiden? Hvorfor skal det hele tiden være bagudrettet? Det, jeg spørger om, er: Hvilke planer har ministeren? Hidtil har ministeren svaret: De kan bare sendes tilbage. Det er jo usandt; de kan ikke sendes tilbage. Vi har en overenskomst med tyskerne, som for det første fordrer, at vi kan bevise, de kommer fra Tyskland, og for det andet, at vi kan gøre det inden for meget kort tid. Hvad er ministerens plan? Jeg kan hilse og sige, at hvis man læser tyske aviser og ser tysk tv, så optager det her det tyske folk, og det optager politikerne utrolig meget og har igen været tophistorie her for nogle få dage siden.

Hvis ministeren havde været noget mere fremtidsorienteret, havde vi jo heller ikke stået her i dag. Så havde ministeren jo fulgt vores indstilling sidste gang. Jeg synes i virkeligheden, det er flovt, at ministeren skal komme her igen. Men det skyldes jo, at ministeren netop bare hele tiden siger: Det går nok – i stedet for hele tiden at være fremtidsorienteret.

Jeg må altså konkludere, at ministeren ikke følger med i, hvad der sker i Tyskland, og ministeren har overhovedet ikke gjort sig nogen tanker om, hvordan Danmark skal agere, hvis de kommer. Det synes jeg er trist, og jeg synes, det er flovt, at det bare hedder sig, at det går nok.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge fru Birthe Rønn Hornbech om, hvad Venstre havde forestillet sig i forhold til den situation, som på et tidspunkt var meget sandsynlig, og som jeg absolut stadig væk ikke mener er udelukket, nemlig at der sker noget i Baltikum, således at i hundredtusindvis af mennesker vil flygte fra Baltikum. Mener fru Birthe Rønn Hornbech også, at der med Venstres forslag er taget højde for den situation? Og i givet

fald, kunne fru Birthe Rønn Hornbech så oplyse om, hvad det betyder?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi får lejlighed til at diskutere vores politik i næste uge eller i næste uge igen, fordi der er fremsat et beslutningsforslag, men det går jo ikke alene på at stramme de processuelle regler, som vi taler om i dag. Det går jo også på at stramme hele flygtningebegrebet, så man kun giver midlertidig opholdstilladelse, og at vi i øvrigt ønsker en langt skrappe form for krav til at arbejde her i landet. Så der er mange andre ting end det, vi diskuterer i dag.

Men det, jeg gerne vil have frem her, er, at ministeren er ærlig over for det danske folk. For ministeren har sagt til pressen og i fjernsynet og i samråd, at vi bare kan sende bosniere tilbage til Tyskland, og så har Claes Nilas bagefter undsagt ministeren ved at sige, at så let er det ikke. Og det er bare det, jeg gerne vil have at ministeren siger her. Åbenhed og ærlighed først.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har bare to ting.

Den første er den lille misforståelse, som ministeren var inde på, og hvis jeg havde sagt, at folk, der havde fået permanent opholdstilladelse i Danmark, efter min mening skulle have midlertidig opholdstilladelse, vil jeg godt understrege, at det selvfølgelig er en regel, der skal indføres og gælde for fremtiden. De, der har fået permanent opholdstilladelse, har selvfølgelig fået den, hvad enten man er enig eller ej, og det kan ikke fratages dem. Så det var rigtigt forstået, som ministeren i anden omgang forstod det.

Så en enkelt anden ting: I lovforslaget er der jo også en bestemmelse om, at udlændinge, som er udvist af Danmark, men som ikke selv medvirker til udsendelsen, skal kunne fratages deres ydelser her i landet, så de faktisk kun får kost og logi, og der skal være mulighed for at pålægge dem, at de daglig eller ugentlig melder sig hos politiet. Det har vi ingen problemer med. Tværtimod, vi synes, det er rimeligt. Når man er udvist, må det også være hensigtsmæssigt, at det effektueres så hurtigt som muligt.

Men bemærkningerne fortæller jo også om et mindre antal udlændinge, hvoraf nogle af dem har boet her i over 5 år, som er indkvarteret på statens regning på hoteller eller pensionater, og som ikke vil fortælle, hvem de er, og ikke vil

fortælle, fra hvilket land de kommer, men som er udvist, en af dem helt tilbage, jeg tror i 1986 eller 1987.

De har altså kostet staten millioner af kroner hvert år, og dér synes vi ikke, det er nok, at man fratager dem ydelser, og at man lader dem melde sig til politiet. De skal simpelt hen frihedsberøves.

Og det vil jeg godt bede ministeren overveje meget alvorligt og stille et ændringsforslag om; ellers vil vi i hvert fald bede om teknisk bistand til at få lavet det ændringsforslag, så det kan komme til afstemning, for det er fuldstændig urimeligt, at man skal kunne bo her og stort set færdes frit i Danmark i op til 10 år – og nogle af dem sandsynligvis længere – når man er udvist, bare fordi man ikke vil fortælle, hvilket land man kommer fra, eller hvad man hedder.

Anne Baastруп (SF):

Nu gjorde ministeren i sit svar meget ud af at understrege, at det er uhensigtsmæssigt at anvende begreber som fusk og svindel osv., og det skal ministeren selvfølgelig have tak for, idet vi stadig væk skal fastholde, at flygtninge, der flygter fra krig på grund af personforfølgelse osv., faktisk er mennesker, der ikke synes, det er opidsende morsomt at være i Danmark.

Men det, jeg synes ministeren skal være meget opmærksom på i det her lovforslag, er, at der overlades et utrolig stort skøn til politiet. Politiet kan gøre hvad som helst mellem himmel og jord, hvis politiet finder det hensigtsmæssigt. Politiet har stort set ikke nogen ramme i den lovtæst, der ligger her, og bemærkningerne lægger slet, slet ikke op til det.

Den kontante beskrivelse af, hvornår man kan anvende fingeraftryk, drejede sig om, at der var seks mennesker, der blev smuglet over grænsen, og jeg ved ikke hvad, men det er jo ikke det, der står i bemærkningerne. Det er jo fuldstændig åbent i de situationer. Oven i købet står der, at man kan forestille sig, at der er politifolk, der vil tage fingeraftryk i chikanøst henseende.

Hvad er det for en måde at lave en lovgivning på, hvis man bare vil have et minimum af retssikkerhedsgarantier for de her mennesker? Jeg kan forstå, at ministeren stadig væk anerkender, at nogle af dem rent faktisk kan have en grund til at komme til Danmark, nemlig en frygt for deres eget liv, og det er det, vi hele tiden står over for her.

I dette lovforslag har man i virkeligheden givet slip på utrolig mange retssikkerheds-

garantier, som man tidligere har arbejdet for. Man har heller ikke på nogen måde i lovforslaget sikret sig, hvilke myndigheder der får mulighed for at modtage fingeraftryk og får mulighed for at modtage fotografier. Der er ikke nogle grænser dér. Det kan vi også se i de hørings svar, vi har fået fra de forskellige organisationer. Der er dyb bekymring, fordi man ikke aner, hvor de fotografier lander henne, og der er rent faktisk mennesker, som bliver afvist i Danmark, som skal sendes hjem, og som stadig væk bliver forfulgt, når de kommer hjem.

Der er ikke nogen sikkerhed for, hvordan de bliver behandlet, fordi vi kan stå i en situation, hvor deres fotografi eller fingeraftryk suser rundt. Dér er der grundlæggende et problem i det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil godt spørge fru Anne Baastrup om det her med retssikkerheden. Det er jo noget, vi alle sammen bruger. Det, jeg hører fru Anne Baastrup i virkeligheden sige, er, at vi nu får nogle regler, og så er der altså nogle af dem, som tidligere fik tilladelse uberettiget, der nu forhindres i det.

Altså den form for retssikkerhedsdiskussion forstår jeg ikke rigtig. Kan vi ikke blive enige om, uanset at vi måske synes, at flygtningebegrebet skulle være anderledes på en helt forskellig måde os imellem, at det skader den samlede flygtningesag, den folkelige forståelse, at danskerne ved, at der er personer, der misbruger systemet?

Jeg var jo faktisk den første ordfører, der beklagede, at det skulle være sådan, at vi skal stramme op, fordi der er nogle, der misbruger det, men sådan er virkeligheden jo, må jeg sige til fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det, der er mit problem, er rent faktisk, at man kan stå i en situation, hvor et menneske bliver afvist, et menneske, hvis fingeraftryk bliver sendt hjem til de hjemlige myndigheder, som også kan være det politi, der har forfulgt de pågældende med den konsekvens, at de er blevet flygtninge.

Der findes rent faktisk mennesker, som bliver afvist som flygtninge, fordi de ikke opfylder kriterierne, men det er ikke et udtryk for retssikkerhed, at vi nu åbner op for, at deres finger-

aftryk eller fotografier kan cykle rundt i deres hjemland eller andre lande, hvor de måtte søge ly.

Det er den type af retssikkerhed, som jeg mener, fuldstændig tilsidesættes her, og det har ikke noget at gøre med spørgsmålet om, i hvilket omfang man er anerkendt som flygtning eller ej. Det er de afviste, der er hovedproblemet i den argumentation, jeg har fremført her.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jo, jeg synes netop, fru Anne Baastrup blander tingene sammen. Jeg sad meget intenst og hørte den radikale ordfører, for af flere grunde – også på grund af hans fortid – synes jeg, det måtte være en vanskelig sag for den radikale ordfører, men han gjorde den meget krystalklare skelnen mellem det, man i juraen kalder det processuelle og det materielle. Og det er det, jeg synes fru Anne Baastrup blander sammen, for ved at være imod dette her så er det jo i virkeligheden for at få flygtningebegrebet udvidet.

Fru Anne Baastrup taler hele tiden om mennesker, der er flygtninge, og som bliver sendt tilbage. Jamen det er de så ikke efter dansk ret, og det er jo i orden, at fru Anne Baastrup vil have det begreb udvidet, men det hører bare ikke hjemme i denne diskussion. Vi kan beklage, at det altid er forbryderne og fidusmagerne, der kommer til at styre loven. Det er beklageligt. Det beklager jeg også, men det er man altså nødt til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech og jeg bliver aldrig enige om, hvem der er flygtning.

Men sagen er den, at der rent faktisk er mennesker, som ikke opfylder den danske udlændingelovgivnings krav til at blive anerkendt som flygtninge. Disse mennesker får nu taget fingeraftryk, de får taget et fotografi, og disse elementer bliver sendt til deres hjemland, og det kan godt være, at det vil blive en meget, meget ubehagelig situation for dem at vende tilbage.

O.k., hvis man så siger, at de ikke har været flygtninge, så kan de rent faktisk komme i en situation, hvor de bliver flygtninge, når de kommer tilbage, fordi der er visse lande, der ikke anerkender, at man forlader landet. Og det synes jeg simpelt hen fru Birthe Rønn Hornbech skulle være opmærksom på.

Tom Behnke (FP):

Da jeg inddrog bosnierne i det første ordførerindlæg, var det, fordi jeg synes, at hele spørgsmålet omkring bosnierne har været håndteret på en utrolig klodset måde.

Først forlød det, at de kun skulle være her midlertidigt. Flygtningelandsbyerne var kun en midlertidig foranstaltning. Kommunerne skulle kun midlertidigt tage sig af det. Det var ikke sådan, at det blev en permanent udgift i kommunerne osv. – hvorefter man så går ind, og som ministeren jo også har sagt her fra Folketingets talerstol, og siger, at der ikke er en eneste bosnier, der skal rejse ud af Danmark mod sin egen vilje, hvis det står til ministeren. Og derfor er vi altså i en situation, hvor det dér midlertidighedsbegreb er blevet vandet fuldstændig ud, og der er ikke længere nogen, der har tillid til, hvad det begreb overhovedet dækker over.

Når så ministeren hørte min tale som værende, at bosnierne har gjort en pligtforsømmelse ved ikke at vende tilbage, så var det bestemt ikke min hensigt. Den var nærmere, at det er indenrigsministeren, der har en gjort forsømmelse, i og med at indenrigsministeren ikke har levet op til det, som Folketinget, som regeringen har lovet befolkningen, nemlig at de, der kom fra Bosnien, skulle være her midlertidigt, og når der var fred og ro i deres hjemland, skulle de naturligvis tilbage igen.

Det var det, man sagde dengang, det var det, man lovede dengang, og det er så det, man er løbet fra.

For Fremskridtspartiet er formålet med, at de, der kan vende hjem, vender hjem, naturligvis, at Danmark så kan bruge sine ressourcer, sin økonomi på at hjælpe dem, der reelt har brug for hjælp. Der er jo masser af flygtninge rundt i verden, som ingen hjælp får, samtidig med at vi i Danmark bruger både mandskab, myndigheder og penge i læssevis på nogle, som reelt ikke længere har brug for at blive i Danmark.

Vi synes, det var bedre, om man brugte de ressourcer på de mennesker, som virkelig har brug for hjælp. Det synes vi også ville være mere humanitært i øvrigt.

Så når jeg siger, at vi én gang for alle lige så godt kunne lave en udlændingelov, som er god nok, er det selvfølgelig, fordi vi i Fremskridtspartiet har fremsat adskillige forslag i Folketinget. Der er ingen, der kan støtte vores forslag, men så går der nogle år, og lige pludselig fremsætter regeringen de samme forslag, ganske vist i en lidt anden form, men forslagene kommer

efterhånden. Og så er det bare, vi siger: Det er jo ikke kun Fremskridtspartiet, det er jo ikke kun Fremskridtspartiets folketingsmedlemmer, som kan forudse, hvordan tingene vil blive. Det kan ministeren også. Det er ikke kun en gave, som er tildelt Fremskridtspartiets folketingsgruppe.

Vi har f.eks. fremsat forslag om, at hvis ikke kriminelle udlændinge kan finde ud af at overholde landets spilleregler, må de ud. Regeringen kommer så med et forslag om, at de, der handler med narko nede på Vesterbro og andre steder i landet, og hvis det, de foretager sig i Danmark i øvrigt, kun er narkotikahandel, skal ud af landet. Det er da flot, men hvorfor kunne man så ikke tage Fremskridtspartiets forslag, da vi fremsatte det 4-5 år tidligere, dengang problemerne startede? Det er, som om man først skal lade problemerne eskalere fuldstændig, indtil alle, selv hr. Bjørn Elmquist, kan se det. Før gør man ikke noget ved det, og det synes vi er lidt synd.

Når så ministeren taler om illegale, der kommer fra Tyskland, kan ministeren med tallene fortælle, at det er et sted mellem 10 og 30 pr. uge, som er blevet taget på den konto. Jamen det bliver jo også til mere end 500 om året, hvor myndighederne skal bruge meget, meget store ressourcer på at få dem tilbage til Tyskland, hvis det overhovedet kan lade sig gøre. Vi ved, at det er meget, meget nemmere og mere smertefrit, hvis man kan tage dem allerede på grænsen. Og derfor bør man selvfølgelig afholde sig fra at gå med i et Schengensamarbejde.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det, der bringer mig op, er hr. Tom Behnkes bemærkning om, at regeringen har svigtet sit løfte om, at bosnierne skulle hjem igen. Der var tale om, at man på et tidspunkt var nødt til at lave en ordning, som var af midlertidig karakter, hvorefter man vedtog en anden ordning. Herefter kunne bosnierne søge asyl, og når man har fået asyl, kan vi ikke tvinge dem ud af landet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er jo fuldstændig korrekt, og det var også det, jeg kritiserede.

Jeg kritiserede, at et flertal i Folketinget går ud og lover befolkningen, at det her kun er midlertidigt, og da man kunne se, at det begyndte at strække sig lidt ud over de to år, lavede man en

forlængelse af den midlertidige ordning. Man sendte altså igen et signal til befolkningen om, at det kun er midlertidigt; disse mennesker skal hjem igen på et tidspunkt.

Men det viser sig jo, at ministeren her fra Folketingets talerstol har sagt, at der er ikke en eneste bosnier, der skal forlade Danmark mod sin egen vilje. Og det er dér, jeg mener, at flertallet lige så godt fra starten af kunne have sagt det, som det var, have lagt kortene åbent på bordet og sagt: Det, vi ønsker, er at hjælpe disse mennesker, og hvis de i øvrigt har lyst til at blive i Danmark resten af deres liv og få hele deres familie hertil, skal de have lov til det.

Men det går man ikke ud og fortæller den danske befolkning, for det tør man ikke. Det synes jeg er synd, for så putter man blå i øjnene på befolkningen ved at sige, at det her er sådan noget midlertidigt noget, og det er ikke noget, der kommer til at koste noget, det er selvfølgelig kun for en kort periode, og så skal vi i øvrigt til at tage os af de reelle flygtninge i stedet for. Det er det dér bluffnummer, jeg ikke kan lide, og det gælder både den nuværende regering og for øvrigt også den forrige regering.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Der er vist ikke nogen i denne sal, som er i tvivl om, at hr. Tom Behnke var modstander af den lovgivning eller de lovgivninger, der blev lavet omkring bosnierne, men det behøver jo ikke føre til, at hr. Tom Behnke refererer forkert.

Det er rigtigt, at der var tale om midlertidighed, nemlig en midlertidig udsættelse af deres asylansøgninger i op til to år. Og da de to år så var udløbet, tog man fat på at behandle asylansøgningerne. Det var ikke en midlertidighed i den forstand; det var omkring asylansøgningerne. Og det blev gjort med betænkelighed, men jo på baggrund af anbefaling fra UNHCR, som var klar over, at hele vores asylsystem ville sande til, hvis vi pludselig skulle behandle de voldsomt mange ansøgninger, der kom i løbet af kort tid, og i en fase, hvor man ikke vidste, hvordan udviklingen ville blive i Bosnien.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Teknikken er, som fru Dorte Bennedsen her skitserer den, korrekt, og vi er slet ikke uenige om, at det var sådan, man gjorde det.

Det, jeg taler om, er det signal, man sendte til befolkningen om, at her står en stor gruppe

mennesker, som vi synes, vi skal hjælpe midlertidigt. Og det er min opfattelse og fornemmelse, at der var store dele af den danske befolkning, som syntes, det var en rigtig god idé; det var måden, man skulle gøre det på. Sådan burde man i øvrigt gøre i alle tilfælde, hvor man gør det midlertidigt, så de pågældende mennesker er her midlertidigt som flygtninge, indtil de kan vende tilbage til deres hjemland. Og derfor var der meget stor forståelse for det, man gjorde dengang, hvor man hjalp så mange bosniere, som man faktisk gjorde.

Men det, der vil være hensigtsmæssigt, er, at vi får luget ud i rækkerne i forhold til dem, som er her grundløse, og som ikke har behov for at være her længere, så de kom hjem igen, at de, der laver grov kriminalitet, bliver sendt ud af Danmark med tak for denne gang, og at man lavede rimelighed i familiesammenføringsreglerne. Så ville man sætte de reelle flygtninge i et langt, langt bedre lys, og man ville give dem nogle helt andre betingelser for at være i Danmark, og man ville skabe meget, meget stor forståelse for, at de er her.

Men med den politik, som regeringen og et flertal i Folketinget fører, så sætter man desværre også de reelle flygtninge i et meget, meget dårligt lys i det her land. Og det synes jeg er synd for de reelle flygtninge, og jeg synes, vi skulle gøre dem en tjeneste, ved at vi sørger for, at det kun er de reelle flygtninge, der er i Danmark.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det er til hr. Tom Behnkes brug af bemærkningen de reelle flygtninge. Vi hørte hr. Tom Behnke sige, at det var godt, at vi hjalp de bosniske flygtninge i den periode. Er det rigtigt, når jeg tolker hr. Tom Behnke i den retning, at han ikke mener, at de bosniske flygtninge er reelle flygtninge?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hvis de har været det, er de det i hvert fald ikke længere. Der er ingen grund til, at de bliver i Danmark. Der er mulighed for, at de kan vende tilbage og hjælpe med genopbygningen af deres hjemland. Det synes jeg at de skulle gøre, så de danske ressourcer kan satses på de flygtninge, som reelt har brug for hjælp.

Vi ved, at der er i tusindvis af flygtninge, som dør i flygtningelejre rundt omkring i verden, og

som ikke får tilstrækkelig hjælp. Jeg synes, det er synd for de mennesker, når man så har nogle få tusinde her i Danmark, som man bare skal varte op og give den helt store forgyldte tilværelse. Jeg synes, man skulle sprede ressourcerne og hjælpe mange flere mennesker i stedet for at føre den udlændingepolitik, som man gør i øjeblikket.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan stadig væk blive forundret, når jeg hører de ord, som nogle siger næsten med sådan et eller andet, der kommer ud af øjnene, så de bliver helt eksalterede: Lykkeriddere, platugler, asylhackere, asylshopping osv. osv. osv.

Hvad er det, vi taler om? Vi taler om mennesker, som forsøger at komme til et andet land for at få en bedre tilværelse. Er der noget galt i det? Det er vel meget naturligt. Det er stadfæstet i den amerikanske uafhængighedserklæring som noget, man skal tilstræbe: Søgen efter lykke. Hvad er problemet?

Så kan vi sige: Dem vil vi ikke have ind, og vi vil ikke give dem asyl. Okay, det er så i orden. Men hvorfor forstår man ikke, at der er en sammenhæng mellem, at den vestlige verden eller i hvert fald den europæiske del af den vestlige verden fuldstændig lukker folk fra den tredje verden ude, og så det faktum, at mange af disse mennesker forsøger at komme hertil med asylbegrundelser, også selv om disse asylbegrundelser ikke kan holde for en nærmere prøve i henhold til asylkonventionerne?

Hvorfor diskuterer vi ikke det problem? Hvorfor diskuterer vi ikke muligheden for at få flyttet nogle af de mennesker, der kommer med en asylbegrundelse, over til at kunne komme med den begrundelse, at de gerne vil være indvandrere? Hvorfor ser vi aldrig regeringen komme med et forslag om, ja, sågar at lave en kvote på 10.000 mennesker om året, der kan komme til Danmark, ikke fordi de er flygtninge, men fordi de søger efter lykke?

Et af kriterierne kunne f.eks. være, at de havde en særlig tilknytning til Danmark. Herved kommer man måske uden om en del af dem, der søger familiesammenføring med mere eller mindre tvivlsomme begrundelser, og hvor man i hvert fald overdriver det familieskab, som måtte eksistere.

Man har det f.eks. i USA, så det er jo ikke noget totalt ukendt. Men det er et eksempel på, hvordan diskussionen hele tiden flyttes, og hvordan det, der kunne føre til en folkelig for-

ståelse, fører til en folkelig fordummelse. Regeringen deltager, Det Radikale Venstre deltager, og de borgerlige partier deltager selvfølgelig.

Så siger ministeren med en vis ironi, at hun var glad for, at der var så mange, der havde forholdt sig konkret til lovforslaget. Det er der sådan set ikke særlig mange der har, men jeg vil stille spørgsmålet: Hvorfor skal vi forholde os konkret til forslaget?

Forrige år havde vi en debat om, hvorvidt man skulle opbevare folk i registrene i 5 år. Det var en lang debat, og vi fik forklaret, at de skal jo kun være der i 5 år, og vi forholdt os meget konkret til lovteksten. Nu kommer man så og siger: Nu skal det være 10 år. Det er jo nok, fordi man har en eller anden forklaring på det. Det er jo nok, fordi man på en eller anden måde har fundet ud af, at det ville være mere hensigtsmæssigt; der er en asylforklaring. Næh, den eneste forklaring er, at det vil de andre EU-lande gerne have.

Hvorfor skal vi forholde os konkret? Om to år kommer der noget andet med henvisning til, hvad de andre EU-lande gerne vil have.

Pia Kjærsgaard (DF):

Man kan jo fristes til at tage diskussionen fra den sidste ordfører op: Hvorfor i alverden laver regeringen ikke et begreb, der hedder søgning efter lykke?

Det kunne man selvfølgelig gøre. Jeg vil anbefale, at man lader være. Der er vistnok mange, der allerede er indbefattet af det begreb. Det vil hr. Søren Søndergaard nok ikke acceptere, men vi er jo ikke et land med nybyggere. Det er ikke den romantiske drøm, som hr. Søren Søndergaard prøver at give udtryk for heroppefra. Det er ikke det, der er gældende, når det drejer sig om udlændingepolitikken.

Hvad er der galt i at søge efter lykke? Jeg tror ikke, det kommer ind under nogen konventionsbegreber overhovedet. Vi burde måske gøre op med, at det ikke er det, man skal. Det drejer sig ikke om økonomi eller lykke, når man diskuterer flygtninge.

Jeg vil godt tilbage til sagen om bosnierne. Det er først nu, må jeg sige til ministeren, at man er begyndt at effektuere tvangshjemsendelserne i Tyskland. I Berlingske Tidende i dag er der udtalelser af repræsentanter fra grænsepolitiet, hvor de siger, at specielt i påsken er der temmelig mange bosniere, der er søgt mod Danmark. Det er, mener man bl.a. i grænsepolitiet, et problem, som vi bliver nødt til at forholde os til.

Hvad vil der ske, når Tyskland nu sætter de mange tvangshjemsendelser i værk? Det er der en del partier der er interesseret i at høre ministerens vurdering af, ikke så meget, at der indtil nu har været nogle stykker hist og pist, men hvad vi egentlig vil stille op, nu hvor der virkelig sker noget.

Og så kan jeg heller ikke forstå, at man ikke kan gøre det samme i Danmark. Hvad er det, der er så stor forskel på i Danmark og Tyskland? Tyskerne siger nu: Nu må bosnierne vende hjem. Men Danmark siger: Vi kunne ikke drømme om at tvangsudsende så meget som en eneste imod hans vilje. Det er da en mærkværdig problematik.

Jeg husker meget nøjagtigt den diskussion, der var om midlertidig opholdstilladelse til bosnierne. Jeg husker meget nøjagtigt min egen reaktionovre hos justitsministeren, som på det tidspunkt hed Hans Engell – det er jo pudsigt – hvor jeg sagde, at det her ville med garanti ende med, at de fik lov til at blive her varigt. Det er altid selvhævdende at sige: Hvad sagde jeg! Men jeg vil nu alligevel tillade mig at sige det i denne situation.

Så må jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke klapper i hænderne over dette lovforslag. Det er som sagt et forslag, som vi støtter, men det er ikke noget, som vi ser som noget epokegørende i forhold til dansk udlændingelov. Udlændingeloven blev fundamentalt ændret fra, hvad den var før 1983, og det er det, der har givet diskussionerne, problemerne og frustrationerne, og det er det, der har gjort, at tingene nu er så fundamentalt ændret i det danske samfund.

Må jeg så til sidst sige til ministeren, at jeg nok selv skal bestemme, hvad jeg ønsker at kalde det her, om jeg ønsker at kalde det fusk, svindel, humbug eller svig, som ministeren så sandelig selv er kommet til at skrive i den skriftlige fremsættelse til lovforslag nr. L 190. Jeg skal nok selv vurdere, hvad jeg mener er fusk, svindel og humbug, og jeg vil have lov at kalde tingene ved deres rette navn.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde tidligere, nemlig at problemet er, at der er nogle, der bruger reglerne på en forkert måde, anderledes, end de var tænkt.

Fru Pia Kjærsgaard må kalde det præcis, hvad hun vil. Det har jeg på intet tidspunkt anfægtet. Men det, jeg advarer imod, er, at man, fordi der er nogle, der begår svig, fordi der er

nogle, der benytter sig af fup og fusk, bruger det som en fælles indfaldsvinkel til flygtningeproblemerne. Dermed er man med til at karakterisere en gruppe, der også består af ganske almindelige, lovlydige borgere, der blot har det problem, at de enten er politisk forfulgte eller har måttet flygte fra krig. Det er den tendens til generalisering, jeg vender mig imod.

Så vil jeg godt sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at her havde hun sandelig fundet den skingre tone frem. Hun taler om, at det er løgn, at man kan sende folk tilbage og afvise dem direkte ved grænsen. Det var faktisk netop for at modbevise det, at jeg nævnte de faktiske tal, for det er sådan – og det vil jeg godt gentage – at i uge 11 var der 11 personer, som blev afvist ved grænsen. Det kan altså godt lade sig gøre. Der var i samme uge kun 2 bosniere, der søgte om asyl.

I ugen efter var der også 11, der blev afvist ved grænsen. Jeg kan godt dele det op. Det var 6 ved Tønder, 15 ved Gråsten, ikke nogen ved Nakskov og ikke nogen ved Nykøbing Falster, og der var kun 4, der i samme uge søgte om asyl. Derfor er det ikke rigtigt, når fru Birthe Rønn Hornbech forsøger at skildre det, som om det ikke kan lade sig gøre at afvise folk ved grænsen. Det sker altså i en så stor målestok – og det er altså bosniere, vi taler om her – at tallet i 1996 var 565.

Hele den måde at argumentere på: at jeg skulle være kommet med nogle udtalelser og være blevet korrekset af udlændingedirektøren, er det rene snak. Her er der tale om, at man kan afvise folk, når der er nogle ganske bestemte forudsætninger til stede, og en af de vigtigste forudsætninger er jo, at man kommer fra et sikkert land, og at man inden for en forholdsvis kort periode, efter at man har forsøgt at komme ind i landet, rent faktisk også får kontakt med politiet.

Og så blev der sagt, at regeringens holdning er præget af »det går nok alt sammen«, og at der overhovedet ingen forberedelser er gjort til, hvad der skal gøres, hvis der kommer en ny tilstrømning af flygtninge. Heller ikke det holder, for vi kan konstatere, at de danske myndigheder naturligvis er i tæt kontakt med de tyske myndigheder.

Naturligvis er det sådan, at Udlændingestyrelsen uge for uge både via det danske politi og også på eget initiativ følger med i, hvad der er af forskellige planer og nye strømninger i debatten i det tyske samfund, og hvorfra det er, man har

besluttet at forsøge at sende folk tilbage. Det er jo forskelligt fra delstat til delstat.

Så vil jeg også samtidig sige: Jeg synes egentlig, at det danske asylsystem meget godt har demonstreret, at vi er i stand til at klare selv meget store mængder af asylansøgere.

Jeg husker godt, hvordan det var, da vi havde diskussionen om bosniere. Her sagde Venstre: Det vil bryde fuldstændig sammen, hvis man skal til at asy behandle disse ca. 20.000 bosniere. Det skete, det skete i god ro og orden, og det skete til tiden.

I samme periode fik vi generelt væsentlig kortere sagsbehandlingstider end dem, der eksisterede, da vi havde den borgerlige regering. Så selvfølgelig er vi da forberedt, hvis der skulle opstå en sådan situation, at der kommer en stærkere tilstrømning end disse 2, 4 og 1 – for at tage de tre seneste uger, vi har opgørelse for – er vi da selvfølgelig i stand til at klare det.

Det er nødvendigt én gang til at understrege, at der fra udlændingemyndighedernes side fra uge til uge og fra dag til dag bliver fulgt ekstremt godt med i, hvordan det i øvrigt udvikler sig i Tyskland. Det er jo også sådan – og det er baggrunden for, at jeg tidligere nævnte nogle af tallene – at det heller ikke er så nemt for Tyskland, som nogle forsøger at gøre det til, at sende folk tilbage. Og hvorfor er det ikke det? Først og fremmest af den grund, som jeg nævnte lidt tidligere, at der også skal være et lokalsamfund til at modtage de pågældende.

Der er vel ingen, der kan have et ønske om, at man af lutter iver for at få folk sendt tilbage så hurtigt som overhovedet muligt sætter den meget skrøbelige fred, der er opnået i Bosnien som helhed, over styr. Det gælder også den endnu mere skrøbelig balance i nogle af de delte lokalsamfund. Den må heller ikke sættes over styr. Og det er såmænd baggrunden for, at det ikke er så enkelt, som nogle vil gøre det til.

Derfor tror jeg ikke, tempoet i den tyske tilbagesendelse vil blive sådan, som man forestiller sig. Det viste sig jo også, at man ikke var i stand til at gennemføre det i den store stil, der var lagt op til i 1996. Det vil ske i et vist omfang i 1997, og vi er som sagt beredt til, hvis der skulle ske en yderligere tilstrømning til Danmark, at klare det problem.

Hr. Helge Adam Møller stillede et spørgsmål om den lille bitte, men stærkt provokerende gruppe – det er jeg helt enig i – der hverken vil fortælle, hvem de er, eller hvor de kommer fra. Det er en lille snes stykker, og de kommer nu

ind under de regler, der er lagt op til i lovforslaget.

Så spurgte hr. Helge Adam Møller, om man dog ikke i stedet skulle frihedsberøve dem. Det er en fuldstændig naturlig reaktion, et helt naturligt spørgsmål, synes jeg, men det ligger sådan, at politiet tilsyneladende ikke har ønsket, jeg havde nær sagt, at optage kostbare fængselspladser til dette formål, og derfor har man tidligere valgt at indkvartere dem på billige pensionater. Det, vi lægger op til nu, er noget, der er strammere end det, der har været politiets hidtidige praksis, nemlig at de kommer til at bo under disse skræbete vilkår i asylcentre, og at de får en meldepligt til politiet. Den må for min skyld gerne være daglig, og det kan godt være, den kommer til at hjælpe lidt på hukommelsen.

Jeg tror ikke, der var flere direkte spørgsmål til mig her i anden omgang end dem, jeg har svaret på – ud over at med hensyn til forestillingen om, at vi ikke kan komme i den situation, at vi igen skal ændre udlændingeloven i skærpende retning eller udvidende retning, vil jeg godt sige én gang til, at den forestilling ikke er realistisk. Netop fordi det er et område, der er så labilt, og netop fordi vi er så afhængige af den måde, man reagerer på i andre landes udlændingepolitik, skal vi naturligvis også være så fleksible, at vi kan og tør forholde os til de meget konkrete problemer, som jævnligt opstår, og det har den nuværende regering bestemt også været i stand til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 191: Forslag til lov om Nævnet for Etnisk Ligestilling.

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 12/3 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Helen Jørgensen (S):

Hvis dette lovforslag vedtages, ophæves Lov om Nævnet for Etnisk Ligestilling fra juni 1993.

Et folketingsflertal var dengang enige om, at et nævn for etnisk ligestilling var nødvendigt. Vi har nu knap 4 års erfaringer at trække på, og det har vist sig, at der virkelig er behov for et sådant nævn.

Nævnets aktiviteter har været med til at synliggøre den forskelsbehandling, der finder sted mellem personer af dansk oprindelse og personer af anden oprindelse. Det er faktisk blevet synligt, at der forskelsbehandles både på arbejdsmarkedet og i fritidslivet. Det er også blevet synligt, at nogle unge 2. generationsindvandrere er så frustrerede, at de griber til vold og hærværk, fordi de keder sig, og fordi de søger en identitet.

Nævnet nedsatte i marts 1996 et ekspertudvalg, og på baggrund af denne gruppes arbejde har Nævnet i oktober 1996 sendt en indstilling til indenrigsministeren. Af den indstilling fremgår det bl.a., at det er nødvendigt, at Nævnets sekretariat tilføres øgede ressourcer, hvis det skal leve op til sine opgaver. Dette ønske imødekommes i lovforslaget.

Med en styrkelse af sekretariatet og tilførsel af øgede økonomiske ressourcer bliver der skabt grundlag for, at Nævnet får bedre muligheder for at leve op til sit formål: at arbejde for at modvirke forskelsbehandlingen mellem personer af dansk oprindelse og personer af anden etnisk oprindelse. Fordomme modvirkes bedst ved oplysning, oplysning og atter oplysning.

Hvorfor nu gøre sig al den umage, vil mange spørge. Det er jo lige før, folk af fremmed oprindelse har flere muligheder end f.eks. en dansk bistandsklient eller folkepensionist, og skulle vi ikke hellere tage at gøre noget mere for dem? Men svaret på det spørgsmål er jo, at denne regering også arbejder hårdt for at gøre noget for disse grupper, men man kan altså ikke blande tingene sammen på den måde.

Udviklingen i Europa og verden har medført, at der er mennesker af fremmed oprindelse i vores land, og alle realistiske scenarier tyder på, at flygtningestrømmen vil fortsætte. Tænk bare på den højaktuelle situation i Albanien. Hvis vi vil overholde vores internationale forpligtelser og leve op til vores høje idealer om menneskerettigheder, skal vi modtage vores rimelige andel af flygtninge, og derfor kan vi lige så godt arbejde på at integrere dem og deres kultur i vores danske kultur.

Lad mig nævne en gruppe fremmede, vi kan lære noget nyttigt af, nemlig de vietnamesiske bådflugtninge. De har klaret sig godt i det danske samfund, og vi kan lære meget af deres flid og arbejdsomhed og familiefølelse. Tænk blot på, at det største problem, mange ældre danskere har, er ensomhedsfølelsen, som er et produkt af vores kultur, der skiller generationerne fra hinanden.

Det er bedre at forebygge end at helbrede. Avisernes omtale af den lækkede, men ikke offentliggjorte rapport fra FET, er et worst case scenario for, hvor galt det kan gå, hvis vi ikke i tide sætter ind med forebyggelse. Vi har allerede set, hvor galt det kan gå her i Danmark. Jeg tænker på de tilfælde af vold og hærværk, som 2. generationsindvandrere i Odense og Århus har begået i frustration over, at der ikke er brug for dem. Vi hører også enkelte veluddannede 2. generationsindvandrere komme med udtalelser, der lægger op til en militant islamisk fundamentalisme i ungdommelig vrede over ikke at blive regnet for noget.

Hvis vi vil bevare Danmark som et stabilt demokrati og forebygge ustabilitet, er det klog politik at arbejde for ligestilling, også på dette område. Derfor er det klog politik at have Nævnet for Etnisk Ligestilling.

Lad mig slutte med et citat af Hal Koch fra 1945, altså tiden lige efter den krig, der i den grad var kendetegnet ved forfølgelse af etniske minoriteter:

»Hvad er demokrati? Demokrati kan aldrig sikres. Det er ikke et system, der skal tilegnes. Det drejer sig om et sindelag, der skal bibringes hvert nyt slægtled. Derfor er det folkelige oplysningsarbejde nerven i demokratiet.«

Netop derfor er det klog politik at have Nævnet for Etnisk Ligestilling, og Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget.